

کلید خورد، ظرفیتی که همیشه فقط از جنبه جابه‌جایی افراد به آن نگاه می‌شد و امروز با نرم‌افزار چرخ همین افراد می‌توانند در مسیر خود بسته‌ها را نیز جابه‌جا کنند. در نرم‌افزار چرخ سفارش‌دهندگان جابه‌جایی کالا حضور دارند و در نرم‌افزار چرخ‌چی، پیک‌ها ثبت‌نام می‌شوند و فعالیت می‌کنند.» نکته جالب و حائز اهمیت این‌که، پیک پیاده در شعاع پنج کیلومتری فعالیت می‌کند تا زمان و هزینه مناسب را برای سفارش‌دهندگان به ارمغان بیاورد و برای مسافت‌های بیشتر، چرخ پیشنهاد پیک مترو و استفاده از وسایل نقلیه عمومی را می‌دهد. البته نکته‌ای که سازندگان چرخ باید در نظر داشته باشند این است که استفاده از وسایل نقلیه عمومی زمانبرتر از استفاده از موتورسیکلت است و این موضوع، جذب کاربر را سخت می‌کند.

به صرفه‌تر

جدای همه مشکلات و مسائل بیان شده در مورد جابه‌جایی کالا، قیمت بالای جابه‌جایی کالا یکی از مسائل مهم در این حوزه است. البته هزینه استهلاک وسایل نقلیه و زمانی که هر فرد برای جابه‌جایی در ترافیک بالای شهری تجربه می‌کند موجب می‌شود که هم هزینه جابه‌جایی کالا بالا باشد و هم سود چندانی برای پیک موتوری نداشته باشد. بینایی می‌گوید: «اگر قرار باشد کالایی از صادقیه به سمت تهران‌پارس منتقل شود در روش سنتی دو برابر هزینه و زمان صرف خواهد شد و با استفاده از روش جابه‌جایی با پیک مترو این هزینه و زمان به نصف کاهش پیدا می‌کند. ما راهکارهای جذاب دیگری را هم پیشنهاد داده‌ایم؛ به‌عنوان مثال اگر ده خانواده قصد خرید محصولات مشابهی را داشته باشند می‌توانند گزینه خرید جمعی را انتخاب کنند و یک نماینده، سفارش نهایی را ثبت کند. به این ترتیب نماینده از تخفیف ویژه برخوردار خواهد شد.

یک پیک به جای ده پیک در شهر جابه‌جا خواهیم کرد، هزینه‌های مالی بسیار کاهش پیدا می‌کند و از همه مهم‌تر برای خرید از یک یا چند کیسه پارچه‌ای به جای ده‌ها کیسه پلاستیکی استفاده خواهد شد.» به گفته بینایی این مدل خرید جمعی، الگویی است که از روستایان قدیم ایران الگوبرداری شده و به نظر می‌رسد راهکاری مناسب برای کاهش آلودگی هوا و آلودگی‌های محیط‌زیستی باشد.

فرهنگ‌سازی، راهکار

گسترش

طرح‌هایی که ساختاری شبیه چرخ دارند نیازمند فرهنگ‌سازی هستند و اگر به آنها در این زمینه کمک نشود ممکن است توان ماندگاری نداشته باشند. در واقع به جز نقش مسئولان و دولت، این مردم هستند که باید به کمک چنین ایده‌های خلاقانه‌ای بایند تا هم مشکلات خودشان را کاهش دهند و هم چرخ کسب‌وکارهای جوانی چون چرخ را بچرخانند. اباذر بینایی می‌گوید: «این روزها فناوری‌های بسیار پیشرفته مانند پهپادها و ربات‌ها نقش جابه‌جایی کالا را در جهان بازی می‌کنند، شاید فرهنگ‌سازی برای استفاده از پیک پیاده، پیک دوچرخه و پیک مترو کار بسیار سختی باشد، اما ما معتقدیم فناوری باید در خدمت انسان باشد نه انسان در خدمت فناوری، بر همین اساس، سعی داریم تا حد امکان از ظرفیت‌های موجود به کمک فناوری استفاده کنیم تا بتوانیم مشکلات جابه‌جایی کالا را حل کنیم.» به گفته مدیر چرخ، آنها در زمینه فرهنگ‌سازی فعالیت‌های زیادی داشته‌اند و برای این‌که ثابت کنند هوادار طبیعت و انسان هستند بخشی از درآمد را صرف کشت درخت و بخشی را صرف آزادی زندانیان جرایم غیرعمد می‌کنند. به نظر می‌رسد استفاده از راهکارهای جایگزین برای پیک‌های موتوری به جز نتایج ملموس می‌تواند نتایج غیرملموس اما مهمی داشته باشد. به‌عنوان مثال اگر تعداد استفاده‌کنندگان از این طرح روز به روز افزایش یابد، مصرف سوخت کاهش یافته و شاهد کاهش تردد وسایل نقلیه موتوری و در نتیجه کاهش ترافیک و تصادفات خواهیم بود.

جابه‌جایی کالا بدون استفاده از وسایل نقلیه موتوری

پیک پیاده!

محسن سمسارپور

جابه‌جایی کالا در شهرهای بزرگ به‌طور معمول با استفاده از موتورسیکلت‌ها انجام می‌شود. پیک موتوری سال‌هاست بر سر زبان‌ها افتاده و در جای‌جای شهرهای بزرگ نقش موثری در جابه‌جایی کالاها بازی می‌کند. موتورسیکلت‌های شهر تهران روزانه حدود ۱۶ میلیون کیلومتر در تهران پیمایش دارند، حدود ۳۰ درصد آلودگی هوای تهران و ۵۰ درصد آلودگی صوتی پایتخت به دلیل وجود همین موتورسیکلت‌هاست. موتورسیکلت‌سوارها ۲۵ درصد در آمار کلی تصادفات سهم دارند. اما آیا راهکارهای دیگری برای جابه‌جایی کالا با سرعت بالا، قیمت و زمان مناسب وجود ندارد؟ شاید در نگاه اول استفاده از موتورسیکلت‌های برقی یا دوچرخه بتواند جایگزین و راهکار خوبی برای رفع این مشکلات و حل این مسائل باشد، اما راهکارهای دیگری هم وجود دارد که در ادامه معرفی می‌کنیم.

داستان چرخ

جوانان ایرانی همیشه دنبال راهکارهای جدید برای حل مسائل و رفع مشکلات بوده و هستند. جمعی جوان از رشته‌های مختلف با یک تلنگر بر آن شدند تا دنبال راهکاری برای رفع آلودگی هوا و آلودگی صوتی و کاهش تصادفات باشند و چرخ به همین بهانه متولد شد. آنها که در جست‌وجوی راهکاری جایگزین برای حمل‌ونقل کالا در شهرهای بزرگ بودند، پس از بررسی‌ها و پژوهش‌های بسیار راهکارهای جایگزین خوبی به‌دست آوردند. اباذر بینایی، مدیر چرخ می‌گوید: «اگر امروز از هر شهروند یکی از شهرهای بزرگ ایران مانند تهران بپرسند که بزرگ‌ترین مشکل شهر شما چیست احتمال زیاد بسیاری از افراد در مورد آلودگی هوا، بالا بودن ترافیک و مشکلات محیط‌زیستی مانند استفاده روزافزون از پلاستیک و حتی بیکاری صحبت می‌کنند.» او و چند تن از دوستان تصمیم گرفتند ابتدا دلیل این مشکل را بررسی کنند. کار چندان سختی نبود و نتایج پژوهش

آنها نشان داد جابه‌جایی کالا اگر با راهکاری سبز جایگزین شود احتمالاً بسیاری از این مسائل حل خواهد شد. کسب‌وکار نوپای چرخ، پیک پیاده، پیک دوچرخه و پیک مترو را پیشنهاد می‌دهد. راهکارهایی که می‌توانند موجب کارآفرینی شوند و آلودگی هوا را نیز کاهش دهند. جالب است بدانید راهکارهایی مانند پیک دوچرخه یا پیک پیاده به‌صورت انگشت‌شمار در کشورهای دیگر استفاده می‌شود، ولی پیک مترو اولین بار است که در ایران رونمایی شده است.

چرخ و چرخ‌چی

چرخ در واقع یک پلتفرم است برای ارسال و دریافت کالا به روش پاک و در همین راستا دو دسته کاربر دارد، کسانی که نیازمند ارسال کالای خود هستند و کسانی که به‌عنوان پیک، کالا را به مقصد می‌رسانند. بینایی می‌گوید: «ایده جابه‌جایی کالا از طریق مترو با توجه به دو میلیون نفر افرادی که از مترو استفاده می‌کنند

فناوری‌زدگی

این روزها بحران‌های زیادی در حوزه مصرف انرژی مطرح است و به نظر می‌رسد اگر چاره‌ای برای بخش‌های مختلفی که در حال مصرف روزافزون انرژی هستند نکنیم آینده روشنی در این حوزه نخواهیم داشت. اباذر بینایی با اشاره به این موضوع می‌گوید: «متأسفانه این روزها همه در جهان دچار فناوری‌زدگی شده‌اند. واژه‌ای که شاید با نگاه به بادگیرهای بزد و جایگزینی کولرهای گازی به‌راحتی بتوان به آن پی‌برد، بله بسیاری از مشکلات با راهکارهای سنتی، اما تفکر شده و اصولی می‌توانند حل شوند. همیشه استفاده از راهکارهای دم دستی و ساده بهترین گزینه برای حل مشکلات نیست. ما اعتقاد داریم استفاده از راهکار پیک پیاده نه تنها برگشت به عقب منفی نیست، بلکه یک برگشت به عقب استراتژیک و مثبت است. استفاده از ظرفیت‌های موجود و یادآوری روش‌هایی که خیلی قدیم استفاده می‌شدند.» در آخر باید بگوییم راهکارهای خرید دسته‌جمعی احتمالاً دهه شصتی‌ها را یاد خرید نان برای همه همسایه‌ها خواهد انداخت، جایی که هر کدامشان به جای چند خانواده در صف می‌ایستادند و یک نفر برای چند نفر نان تهیه می‌کرد. همین الگو امروز می‌تواند در خریدها و جابه‌جایی‌های کالا و با استفاده از فناوری مورد استفاده قرار گیرد. در واقع فناوری می‌تواند دسترسی به این راهکار را ساده‌تر کند و قرار نیست همیشه فناوری‌های روز دنیا نقش راهکار نهایی را ایفا کنند و خیلی وقت‌ها می‌توانند تسهیلگر باشند.

تلاش

اگر مطلب این صفحه را می‌پسندید، عدد ۷۱۶۳ را به شماره ۳۰۰۱۱۲۲۶ پیامک کنید